Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Lygtemændene ere i Byen, sagde Mosekonen

Citation: Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 190. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893297932208/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

skaaren ud af Synderens blodige Krop, eller en Stump fra Skolemesterens Riis, nei lige tagen fra Kosten, der feiede Rendestenen.

Her staaer Flasken med den fromme Poesi, udi Psalmetone. Hver Draabe har Klang, som Smæld af Helvedes Porte, og er lavet af Tugtelsens Blod og Sved; Nogle sige, det er kun Duegalde; men Duerne ere de frommeste Dyr, de have ingen Galde, sige Folk, der ikke kunne Naturhistorie.«

Her stod Flasken for alle Flasker; den bredte sig i det halve Skab: Flasken med *Hverdagshistorier*; den var bunden til [14] baade med Svineskind og med Blæreskind, for den kunde ikke taale at tabe af sin Kraft. Hver Nation kunde her faae sin egen Suppe, den kom eftersom man vendte og dreiede Flasken. Her var gammel tydsk Blodsuppe med Røverboller, ogsaa tynd Husmandssuppe med virkelige Hofraader, der laae som Rødder, og hen over dem svømmede philosophiske Fedtøine. Der var engelsk Gouvernante-Suppe og den franske *Potage à la Kock*, lavet paa Hanebeen og Spurveæg, paa Dansk kaldet *Cancan-Suppe*; men den bedste af Supperne var den kjøbenhavnske. Det sagde Familien.

Her stod *Tragedien* paa Champagneflaske; den kunde knalde, og det skal den. *Lystspillet* saae ud som fiint Sand til at kaste Folk i Øinene, det vil sige, det finere Lystspil; det grovere var ogsaa paa Flaske, men bestod kun af Fremtids-Placater, hvor Navnet paa Stykket var det Kraftigste. Der var udmærkede Komedie-Navne, saaledes: *»Tør Du spytte i Værket?«*, *»Een paa Gummerne,«* *»Det søde Asen«* og *»Hun er sprøitefuld!«*

Manden faldt ganske hen i Tanker derved, men Mosekonen tænkte længere frem, hun vilde have Ende paa det.

»Nu har De vel seet nok i Kramkisten!« sagde hun, »nu veed De, hvad der er; men det Vigtigere, De skulde vide, veed De ikke endnu. Lygtemændene ere i Byen! Det har Mere at betyde, end Poesi og Eventyr. Jeg skulde nu holde Mund dermed, men det maa være en Styrelse, en Skjæbne, Noget, der gaaer mig over, det er sat mig i Qværken, det maa herud. Lygtemændene ere i Byen! de ere slupne løs! tag Eder iagt, Mennesker!«

»Det forstaaer jeg ikke et Ord af!« sagde *Manden*. [15]

»Vær saa god at sætte Dem paa Skabet!« sagde hun, »men fald ikke ned i det og slaae Flaskerne itu; De veed, hvad der er i dem. Jeg skal fortælle den store Begivenhed; den er ikke

13 eftersom] efter som kt.